

VASVÁRI PÁL

Irányeszmék

holnap kiadó

1848 tavaszán, az *Életképeket* jelent meg Vasvári Pál írása: az *Irányeszmék* – társadalomtudományi dolgozat, politikai röpirat és lírai színműszerző prózávers.

Társadalomtudományi dolgozat: az ifjú történész az európai történelem tényeit, eseményein soroztatja fel annak bizonytására, hogy a közeákor maradékkal tilóságosan rákövültek Európa s különösen barátink társadalomára, megérett az idő az általános megijülsére.

Politikai röpirat: harcos elbökétséggel, forradalmass szellemmel predikál Vasvári Pál, cselekvésre ösztönöz, politikai bátoriságra, tettekre hívat, a bilincsek terizására.

Lírai prózávers 1848. március ülása előtt még észben van a sajó-cenzúra, a gondolatokat csak költői burokkban elrejtve lehet lemondani, Vasvári Pál tehát képekbén, allegorikus hasonlókban, származó lirikáiban fogalmaz. Jelen időben álmodik az álmoddot jóvédői.

ISBN 963-346-271-1

holnap kiadó

SÍK SÁNDOR

Maradék
magyarok

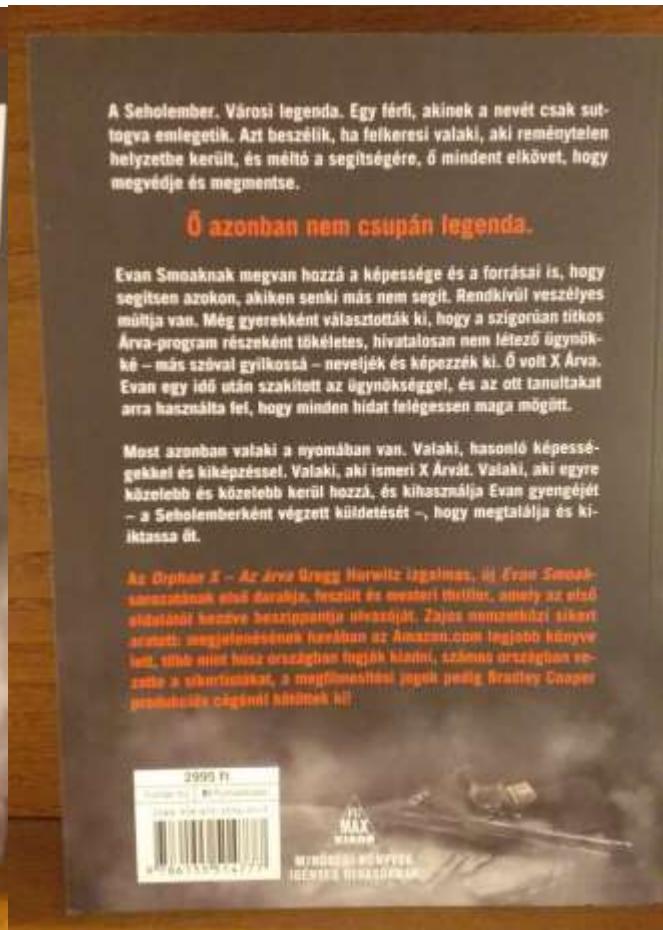
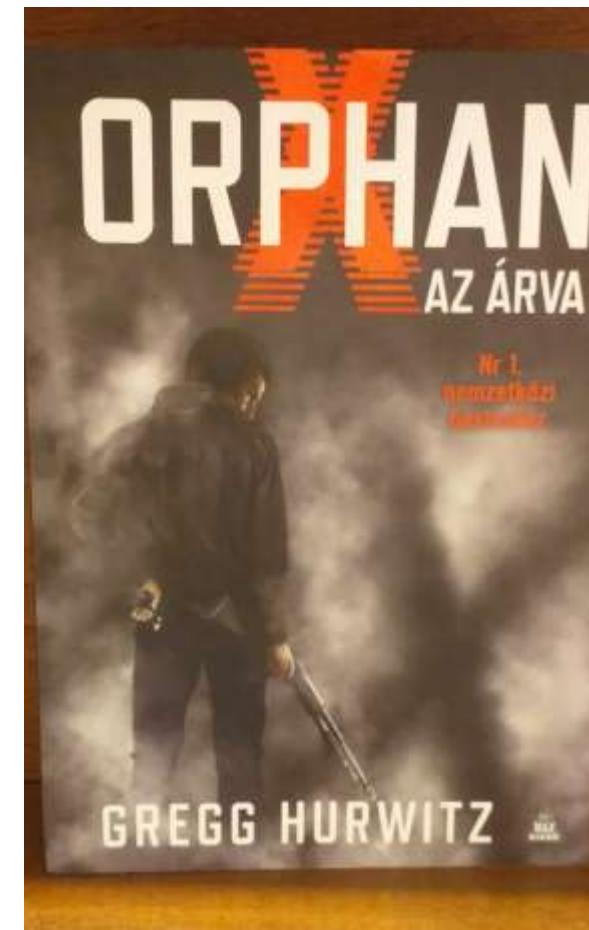
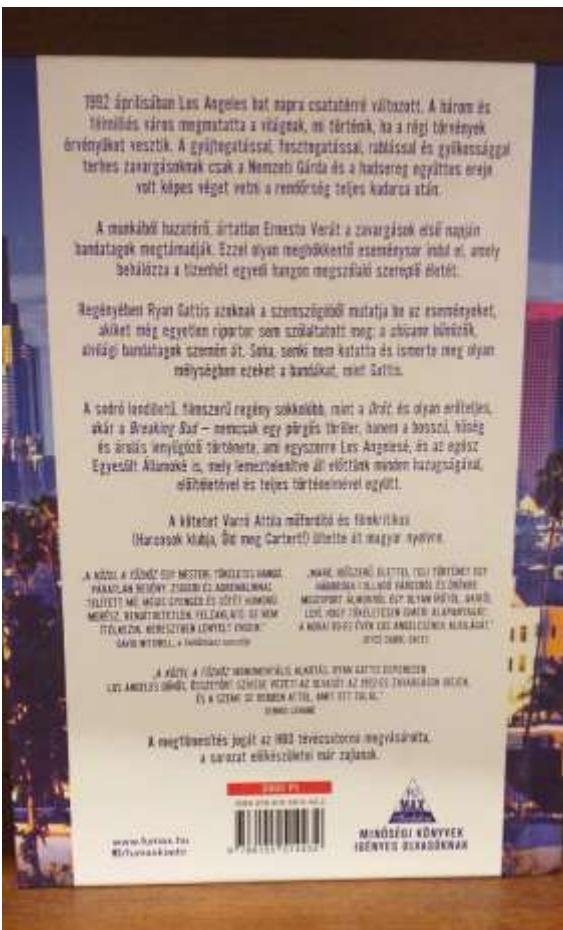
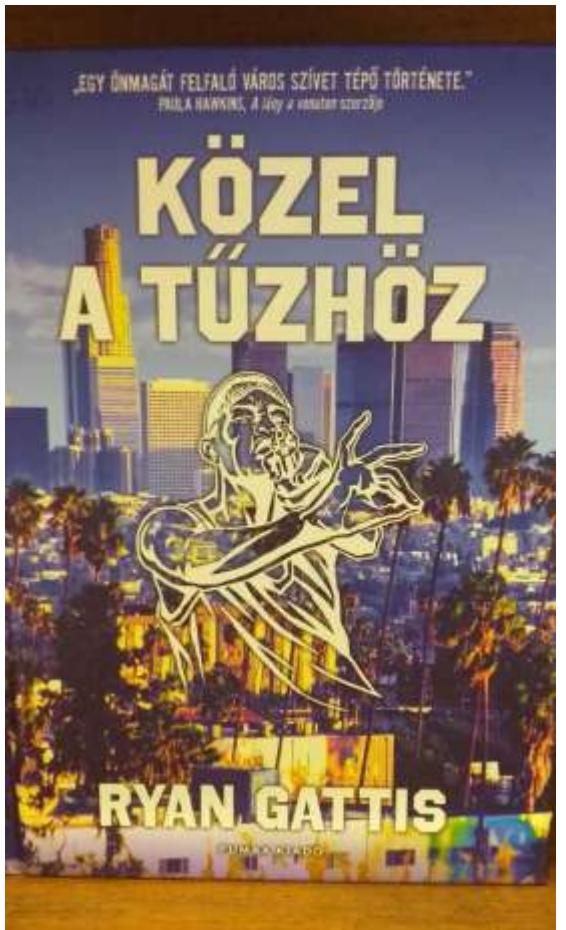

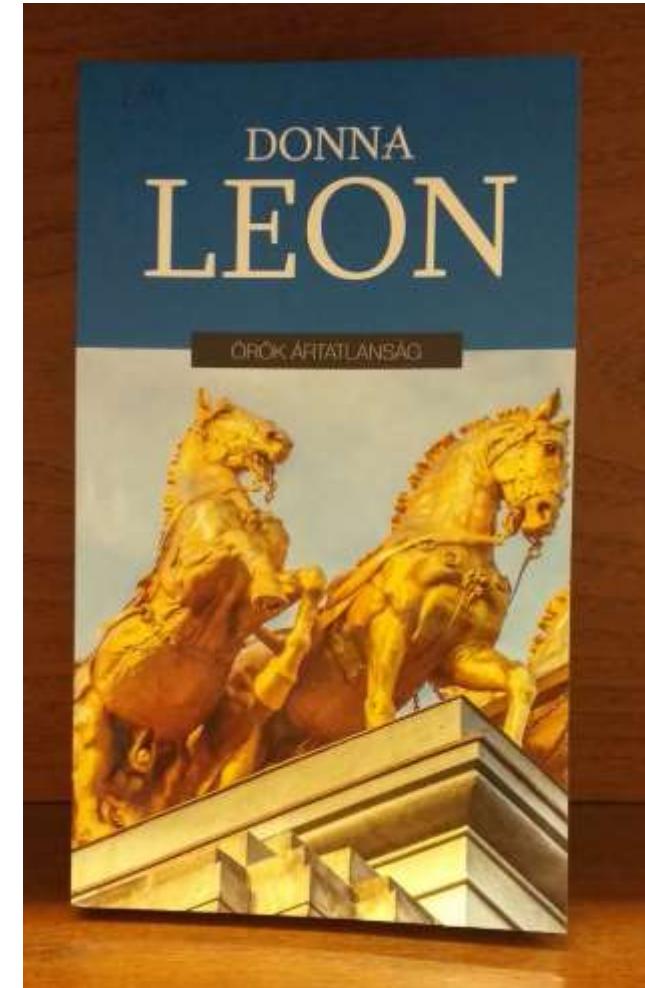
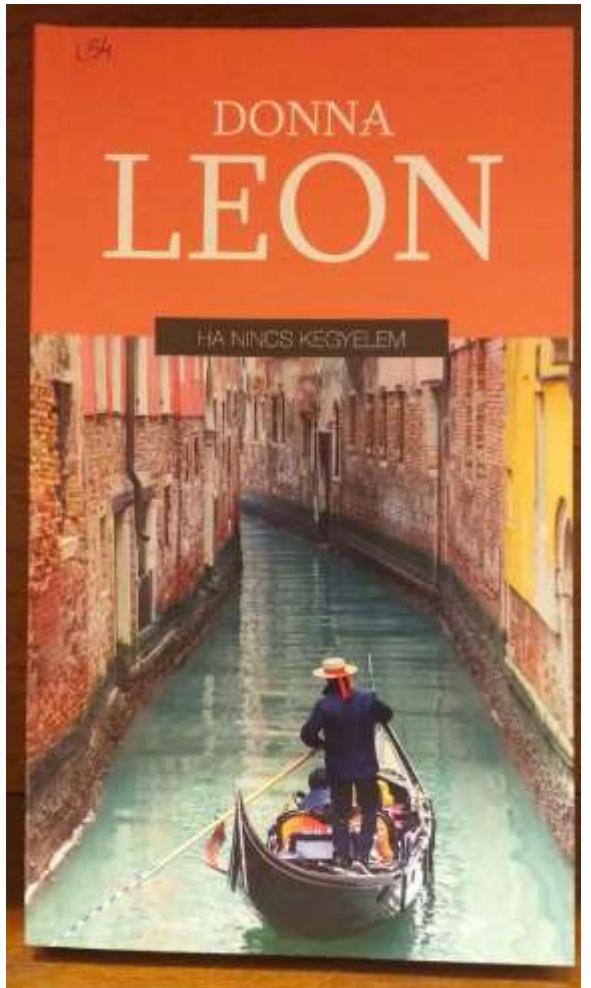
sz. Sándor rendkívül frisskeny életét egy irodalmi élettel, mint aki egy személyben volt piacálatosítás, szépje, műalkotások, kreatív pedagógus, műfordító, szerkesztő és a katolikus keresztes megtörök.

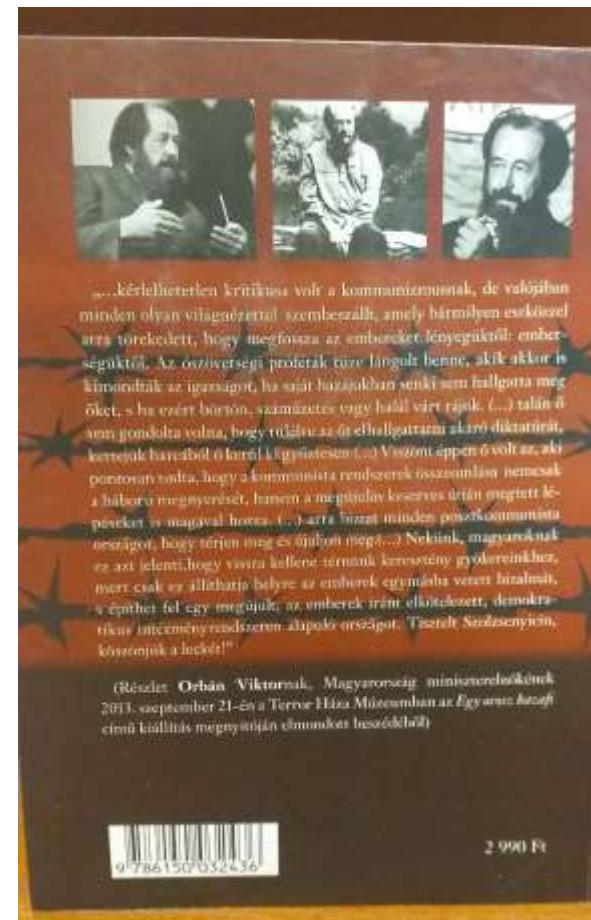
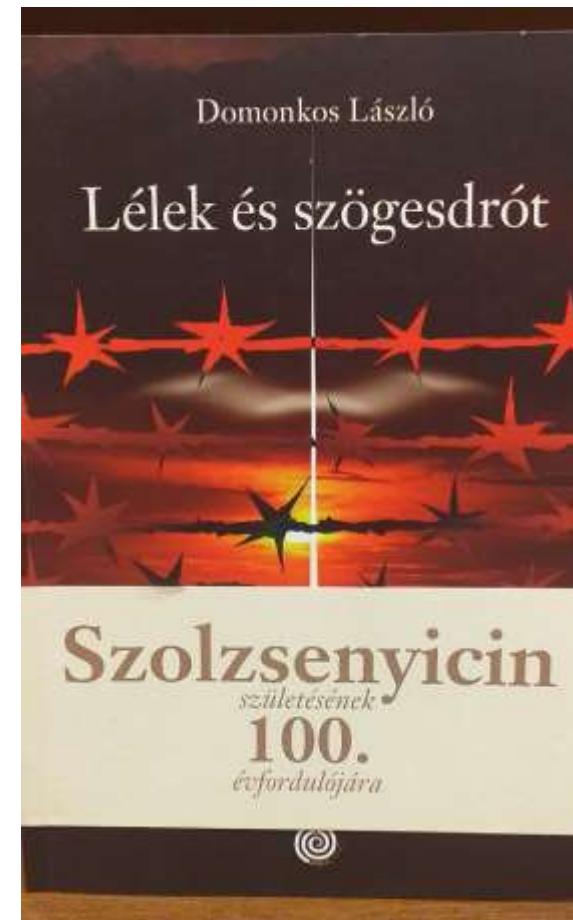
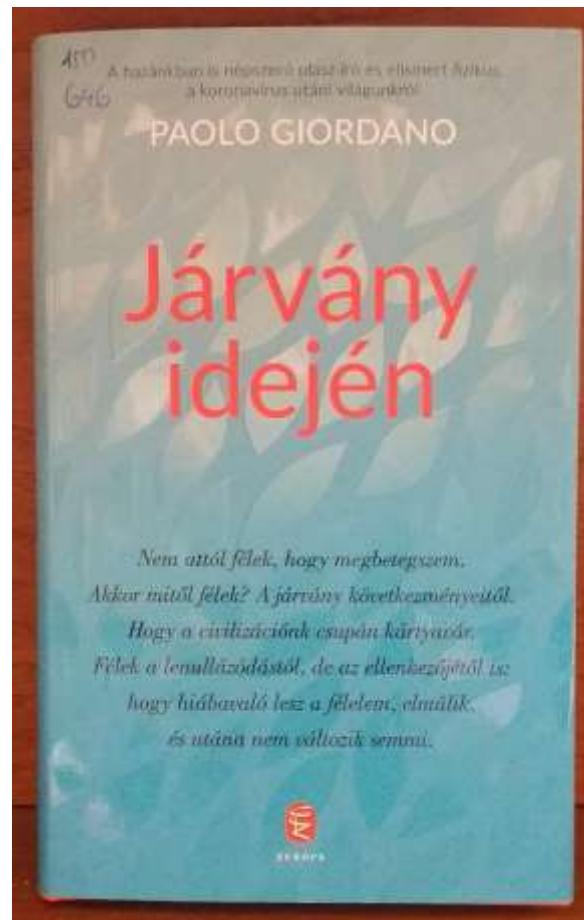
Idei végigkörte a piaristák szellemisége, tanítmányait és – fártománytőkéket – emlékjait is a rendek szentelte. Óriázsott a magyar irodalom professzionálitát. Szegedben segítettek legnagyobbakat az ifjú városiakat és tanácsnököket a Vörösháza.

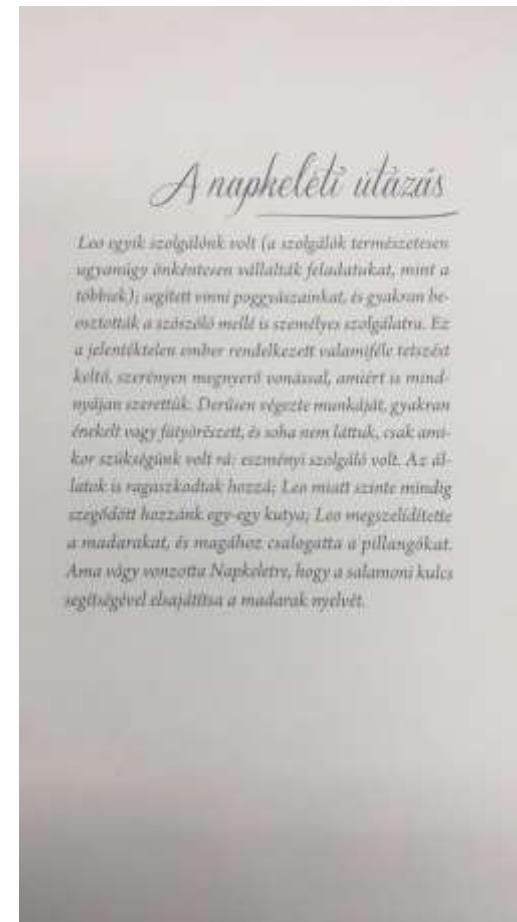
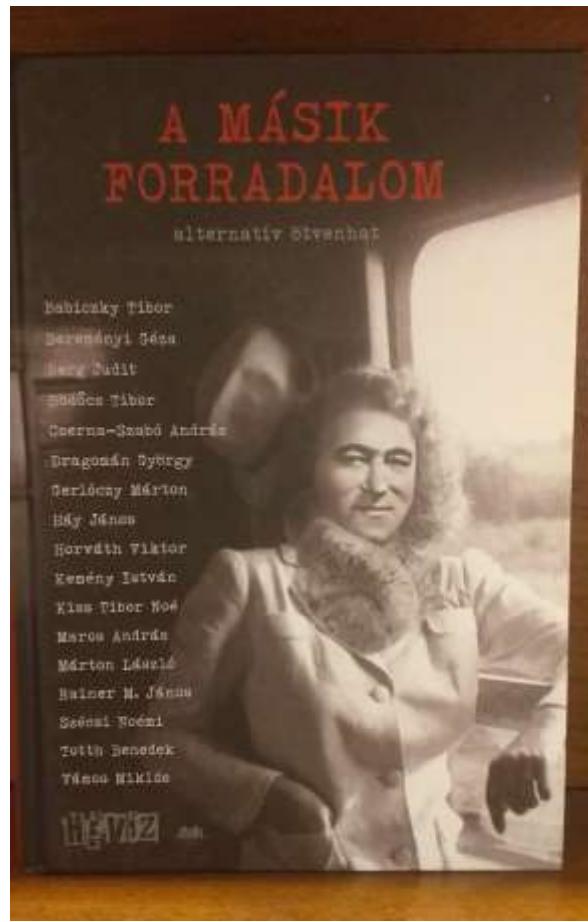
Az i. világháború idején egy évet töltött teljesítőkörben a sörököi hancáron, melynek során a menedéken és bujkálásban is mér keltet kapasztattnak. A nemzetikus csengető, remetelet, hizonytalanság épügy része lett költeményeinek, mint a huzsár, srácokról, remélő, boldog örvénylésről, mely milyen gyökereső hármas legszébb magyarlámpája.

Jelen kötetünk Sík Sándor hatalmas fejlétének, mely kereszteny bármely, a magyarországi erényi környezeti emlékműnek, a magyar megmaradásnak, és mikrát Szent László Dicső teláján megfoglalná, a költő „széplóni hosszúszövegek”-án emléket.

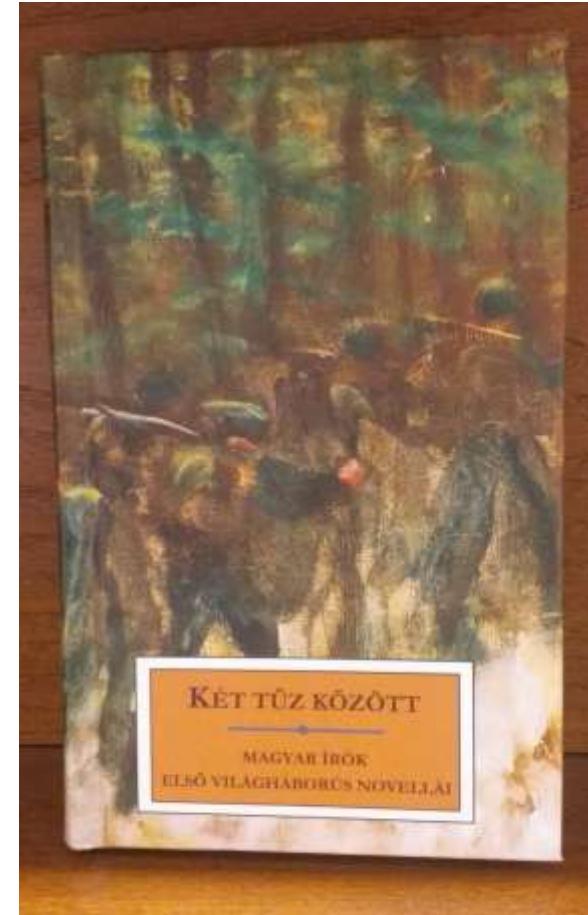
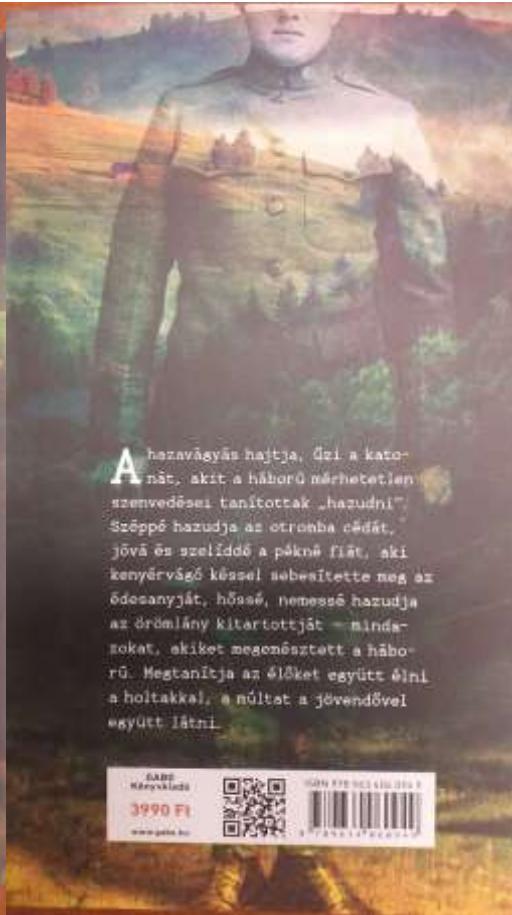

A napkeleti utazás

Leó egyik szolgálmánk volt (a szolgálok természeteben ugyanúgy önkéntesen vállalták feladatukat, mint a többiek); segített inni poggyászunkat, és gyakran bevezetettük a szisző mellé is személyes szolgálatra. Ez a jelentéktelen ember rendelkezett valamiféle tiszést költő, szerényen megnyeri vonásai, amiért is mindenjában szerettük. Derűsen végezte munkáját, gyakran énekelte vagy futárészett, és soha nem lattuk, csak amikor szükségünk volt rá; ezremény szolgáló volt. Az állandók is ragaszkodtak hozzá; Leó miatt szinte minden szegfűzőt hazzánk egy-egy kutya; Leó megcsalította a madarakat, és magához csalogatta a pillangókat. Ami vagy vonzotta Napkeletrre, hogy a salamonj kúlcsegésegével elszájtítsa a madarak nyelvét.

„Csak nem bírak elhalni, mivelan valami
nemről hallottak, mintha a katona mosogatna
a kamrában.

— Prálik... — sújt megint az üszöny.

— Igen fele...

Az ember nem felelt, felkönnyököt, ele-
sen figyel, hallgatásot, majd lassan, öre-
gesen kikaszálódott a nehéz dunyó alól.

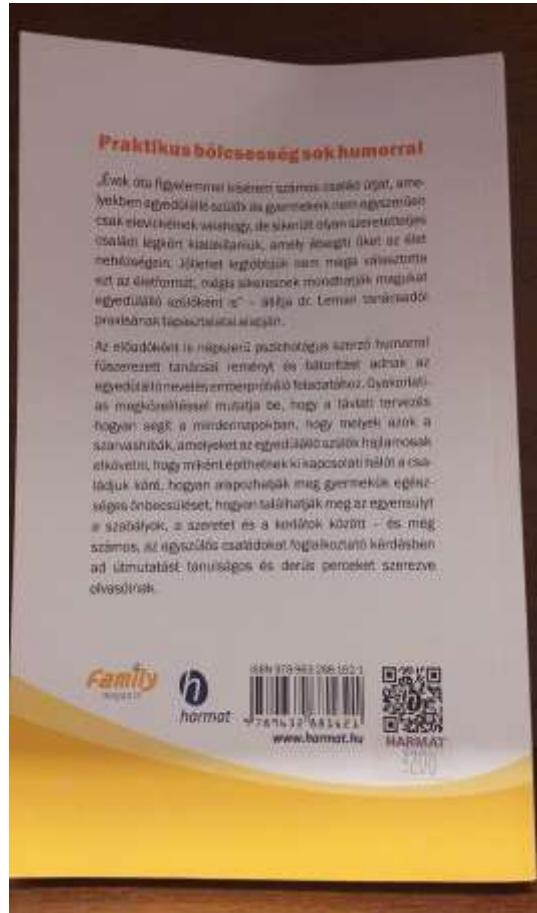
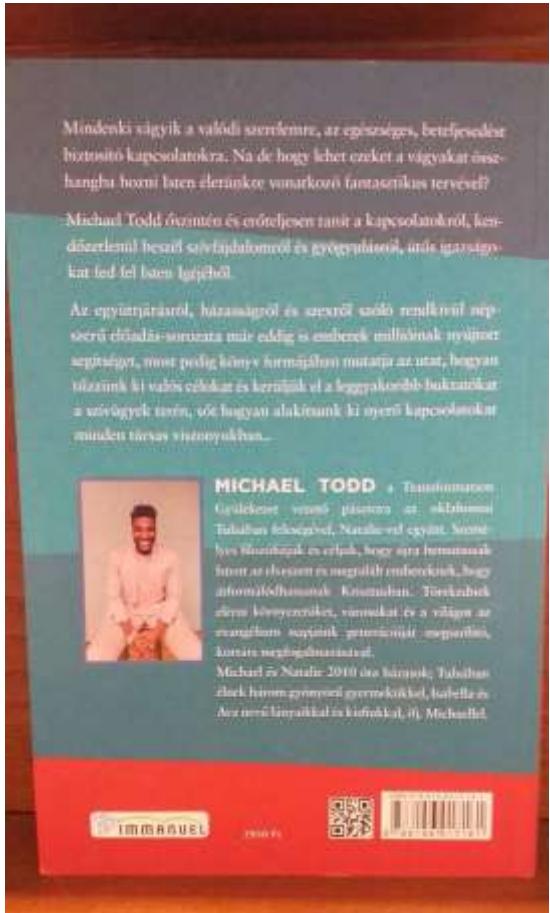
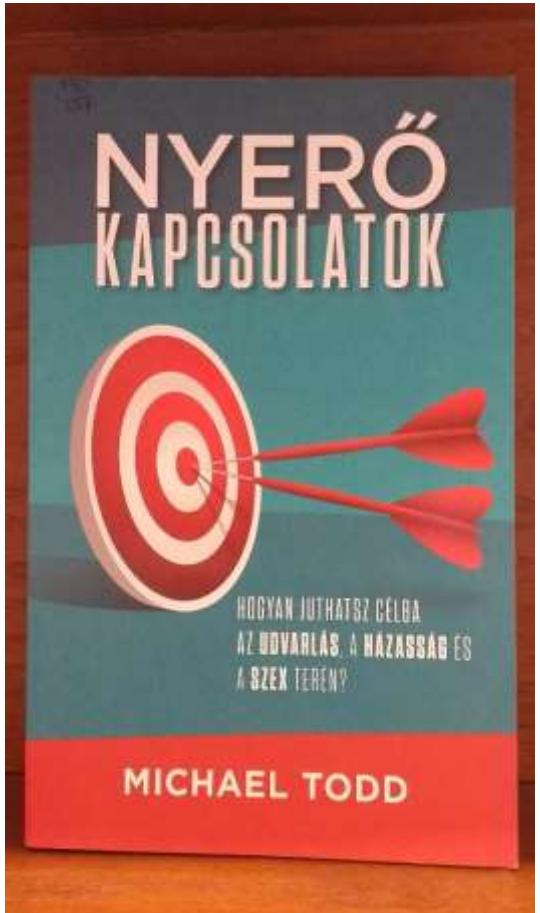
— Az agy törmel van a nagyulásra — sújt
utána a felesége, amikor az ember megska-
rádja köváhadozott, be a kamrába.

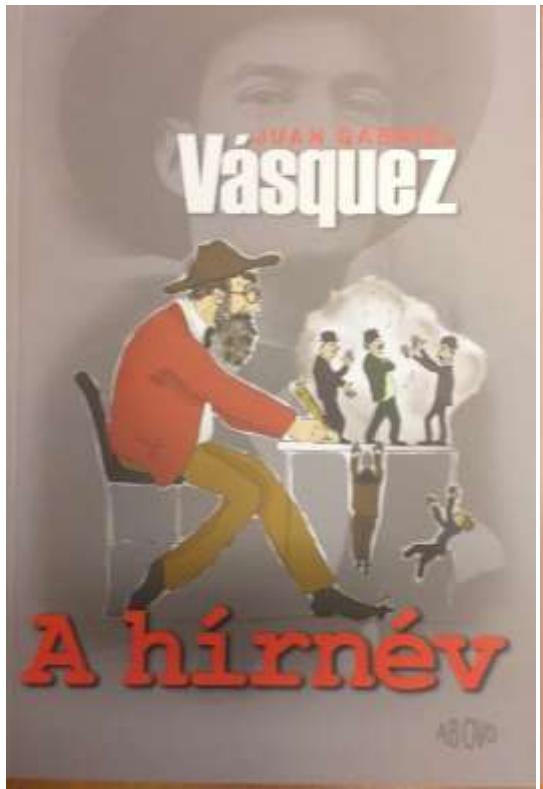
A katona nyrigít, fogolódott, hirtelenül tükrözött a szemét, csodálkozva föl
azt, hogy mi is skorit valamit, de akkor
az ország nagyot nyitott a fejére a bal-
taván, előbb egyet, utána négyötöt, mert
hát a bútornak is a természetére, hogy avval
nem lehet egyszer sütni, utána még ma-
ság többse is.”

(Kozma István: Elmarad Irama)

Az előző világháborús novellákból készült
összefüggés szerzői: Ady Endre, Bánffy
Mihály, Kissák Lajos, Kőbör Tamás,
Kozma István, Kosztolányi Dezső, Kosztolányi-Hu-
tormi Ilona, Molnár Ferenc, Móra Ferenc,
Móriás Zsigmond, Székely Erzsébet, Tercsánzky
Józsi Jenő, Zsoldi Béla.

NORAN LIBRO
www.noranlibro.hu
kiado@noranlibro.hu

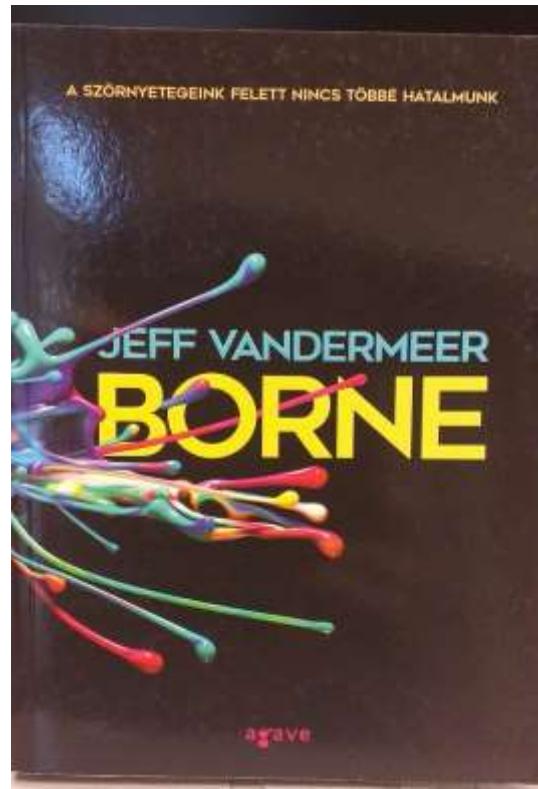
Miben meghinten ismerős minden Juan Gabriel Vásquez-tól: kultuszílból: a magán- és kiadói hagyományok, az elnökök titkok, a vevői vállalat szerelemek; az először írták – így osztog, melyben egyedül az amériaiak osztottak megfelelő leszervezéssel. Ez esetben mindenki mindenből általában a könyvben, melyhez – alár egy felvételre számító kékletű köszöntés – az osztog részére vonják: a könyvök soha nem ut, amiket hinnak. Vásquez románkénti stílusát megismerve az emlékezet leginkábbi önmagávalára csodálja a prémium – a című hírnév – pedagógiára, hogy előjárának nevezje. De a miután – innen az alin – nem haszhatóvá vágyott ezzel csinálta tiszteletben és érdeklődésben a jelentő. A költöző itt az, hogy olyan valaki van, aki nem szereti a könyvtári el, aból követségül egyszerűen megelőzheti az elhívás. A regény többsége Kolumbia legfontosabb városainak körtérénél, főkörülön belül kiegészítő részéből több egypályai pályáit vagy ösvényeinek egy ütemezett nyári időszakban. Az itt szereplők fogalma – hisz nemcsak szimpatikusak és általuk ismertek gyakorlatuk is – az a kapucsi, mely osztottan az egyik osztálytól állt által emlazar személyes alkalmazottja és a helyét tulajdon nem találó osztog dramáján.

Juan Gabriel Vásquez az újabb latin-amerikai írókörzetek egyik legjelentősebb képviselője. Nem plattámodern szövetségesenél, ez nem hagyományos alkotásmódossal érzi el az e-korszak, hanem finoman hanyatlja, nyelvbeli is igazi aranyát pravasol, abol a mestertelen fölépített sci-fi-nak mire általában a szereplők személyes történetük. Páratlanul igyekszik, hogy a hírnév című regényben.

Dávid Ábrahám

www.vasquez.hu

www.facebook.com/abrunikado

Rachel guberálásból el a jövő egy porig rombolt, névtelen városába. Az egyik nap egy furcsa teremtményt talál Mord, a gigantikus zsinóraki medve bundáján, aki egykoron a Vállalat nevű biotech céggel folyósói nevelkedett, majd a rajta végzett kísérletek után megnőtt, a kinzáso eredményeként pedig megörült és elszabadult. Azota rettegésben tartja a várost, de ugyanakkor élelemmel is ellátja a bujkáló lakókat.

Rachel a teremtményt Borne-nak nevezi el, aki először semmire hasonlíthat – egy kis zöld dudor csupán, ami akár a Vállalattól is eredhet. A Vállalatról pedig azt pletykálják, hogy habár jelentős károkat szemvédett el, de mindenmag létrehoz furcsa lényeket, és olyan távoli helyekre küldi őket, ahova még nem ért el a pusztulás.

Rachel és Borne között különösen szoros kapcsolat alakult ki, de ebben a világban minden kötelek csapán, és bármilyen gyengeség könnyen megölheti az embert. A lány hazavázi a teremtményt a földalatti menedékkábe, és a drogokkal kereskedő szervetőjét, Wickett is sikeres meggyszövéje, hogy fogadják be a titokzatos jónevünyt. De ebben a furcsa háromszögben mindenkinek titkai vannak, és amit Rachel a Vállalat épületeinek elfelejtett melvességeiben talál, az mindenkit örökre megváltoztat.

Jeff VanderMeer a kenyérgázó Delt Végek-trilógia után egy olyan, a műfajt még jobban feje betűbenje általában regénytől jelentkezik, ahol sem a miután, sem a jelen, sem a jövő nem az, aminek látszik. A Borne az év egyik legeredebibb regénye, amely szerzőjét végezvényszén karunki egyik legfontosabb sci-fi íróként teszi.

